

man kommer i denne Skole. Da Monrab var Kultusminister, blev Sagen ordnet saaledes, at da den Sum, som stod paa Budgettet, ikke kunde slaae til, kom man med en Efterbevilling, hvorved Vedkommende fik nogen Godtgjørelse for sine Udgifter med de Elever, som han modtog over det Tal, som egentlig var henvisst til ham. Jeg henvendte mig til den ærede Kultusministers Formand i det foregaaende Aar og gjorde ham opmærksom paa, at det nok vilde være nødvendigt at forlange en Sum paa Budgettet eller idetmindste paa den foreliggende Efterbevilling, for at ikke den tidnævnte Mand skulde lide Skade. Han svarede mig aldeles klart og bestemt — thi ellers vilde jeg have stillet Forslag om en Efterbevilling —, han svarede mig efter min Opfattelse aldeles klart og bestemt, at det skulde jeg ikke gøre, thi han skulde nok selv sørge for, at denne Mand fik de Penge, som han pleiede at faae. Der maa altsaa have fundet en Misforstaaelse Sted mellem Ministeren og mig, thi efter den Tid har Manden ikke faaet nogen Godtgjørelse. Antallet af Elever, han har havt over det Tal, som Staten betaler ham noget for — 5 Rd. om Maanedes eller 60 Rd. aarlig — er nu noget saaledes, at det vil være ham aldeles umuligt at bestride denne Skole, dersom der ikke bliver stillet en større Sum til Ministerens Raadighed end den, som nu er opført paa Budgettet, og jeg vilde finde det høist beklægt, om denne Skole nu skulde gaae tilgrunde af en eller anden Animositet imod den eller af Mangel paa Penge, som den ærede Minister ikke havde sørget for at faae bevilgede i rette Tid. Vedkommende har forlangt denne Efterbetaling, men endskiøndt jeg havde opfattet den foregaaende Minister saaledes, at der ikke var nogen Tvivl om, at Efterbetalingen vilde blive erlagt — der var Tale om 3—400 Rd. om Aaret —, saa er denne bleven ham nægtet. Det forekommer mig, at om det end kan være juridisk rigtigt af Ministeren, da der ikke er nogen Bevilling, saa er det ikke moralsk forsvarligt overfor hiin Mand, og jeg vilde derfor henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa dette Punkt og sige, at jeg troer, det er nødvendigt, at han forlanger

nogle flere Penge end dem, der her ere opførte i Budgettet, ligesom jeg ogsaa vilde henlede hans Opmærksomhed paa, om han ikke maatte finde sig bespølet til i den Efterbevilling, som formodentlig vil komme frem ogsaa iaar, at optage en saadan Sum, at Dødstemme skolens Forstander kan faae det Tilgodehavende, han har hos Ministeriet, udbetalt. Thi, som jeg sagde, om det ikke er nogen juridisk, saa er det dog en moralsk Forpligtelse, Ministeriet har overfor denne Mand.

Winther: Forinden jeg gaaer over til at omtale selve Loven, skal jeg tillade mig een Bemærkning. Da Rigsdagen var samlet i October Maaned, havde jeg ønsket at gøre Indsigelse mod den Maade, hvorpaa Grundlovens Bestemmelse om Finantslovens Fremkøggelse er bleven opfattet, men efter Forretningsordenen lod det sig ikke gjøre, og naar jeg idag kun berører, at det forekommer mig, at der ikke i den Henseende er anvendt den Fremgangsmaade, som efter Grundlovens Mening maa være den rette, er det, fordi jeg haaber, at jeg paa et senere Standpunkt vil faae Leilighed til at gaae ind paa denne Betragtning af Sagen, medens jeg anseer det for urigtigt at opholde Finantslovens første Behandling med Drøftelsen af et saadant Punkt. Det er et saa ubeleiligt Dieblif, hvorpaa Rigsdagen nu er kommen sammen, at der er den største Anledning til at fremskynde Finantslovens Behandling, hvis man ikke skal vente atter at komme til at standse Forhandlingerne uden at have gjort noget Skridt frem til Sagernes Fuldbendelse. Altsaa skal jeg i dette Dieblif ikke opholde mig videre ved dette Spørgsmaal.

Den høiterede Finantsminister har forelagt denne Lov med et kort Foredrag, hvori der findes adskillige Punkter, som jeg vil berøre, idet jeg forøvrigt skal bemærke, at den korte Tid, der har været os levnet til at faae Loven gennemgaaet, medfører, at de Bemærkninger, der maatte være Anledning til at gjøre, ikke kunne være saa udtømmende, som man kunde ønske det. Jeg skal strax udtale, at der efter min Mening ved denne ligesom ved tidligere Finantslove er en Mangel, som jeg endog